

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 2 Ιουλίου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 31-5-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1117/31-5-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «πρώτη προσφυγή»).

Και την από 31-5-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1122/1-6-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «δεύτερη προσφυγή»).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΔΗΜΟΣ ...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγωντες ζητούν την ακύρωση της κοινοποιηθείσας από 21-5-2021 με αρ. 128/2021 Απόφασης Οικονομικής Επιτροπής, της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος κρίθηκαν αποδεκτά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του οικονομικού φορέα ... και ορίστηκε ανάδοχος, στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη σύναψη δημόσιας σύμβασης για το ΑΡΔΕΥΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΟΧΗΣ «...» Δ.Κ ..., Δ.Ε. ...ΔΗΜΟΥ ..., εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 356.407,80 ευρώ, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 18-1-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ...

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ...ψκαι ποσού 1.783 ευρώ και για την άσκηση της δεύτερης προσφυγής παράβολο με αρ. ... και ποσού 1.783,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας, υπαγόμενης λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται εξ αντιστοίχως του τρίτου και δεύτερου μειοδότη, πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος, οι ως άνω προσφυγές κατά της από 21-5-2021 εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών κατακύρωσης, καθ' ο μέρος κρίθηκε αποδεκτός και οριστικός ανάδοχος ο οικονομικός φορέας ..., ο δε πρώτος προσφεύγων και τρίτος μειοδότης έχει έννομο συμφέρον και αυτός για την ακύρωση αποδοχής του, αφού ούτως θα ανέλθει στην κατάταξη μειοδοτών και άρα, η αποδοχή του καθ' ου, υποβιβάζοντας τη θέση του σε σειρά μειοδοσίας διακινδυνεύει το δικαίωμα και τη δυνατότητά του να αναλάβει τη σύμβαση. Η αναθέτουσα υπέβαλε τις από 10-6-2021 Απόψεις της. Επομένως, οι προσφυγές πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά την πρώτη προσφυγή, κατ' άρ. 23.3.στ.δ της διακήρυξης, ο προσωρινός ανάδοχος όφειλε να υποβάλει υπεύθυνη δήλωση περί μη συνδρομής του λόγου αποκλεισμού 22.Α.9, κατ' άρ. 23.3.ε υπεύθυνη δήλωση για τους λόγους αποκλεισμού 22.Α.4 πλην 22.Α4.β και θ και υπεύθυνη δήλωση κατ' άρ. 23.5.α όσον αφορά το κριτήριο επιλογής 22.Γ περί ανεκτελέστου υπολοίπου. Ο προσωρινός ανάδοχος υπέβαλε κατόπιν της από 16-3-2021 κλήσης του προς υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης, την 24-3-2021 για τις παραπάνω απαιτήσεις υπεύθυνες δηλώσεις φέρουσες σκαναρισμένη-φωτοσαρωμένη ιδιόχειρη υπογραφή άνευ θεώρησης γνησίου υπογραφής και φωτοσάρωση-εικόνα ηλεκτρονικής υπογραφής χωρίς όμως καμία ηλεκτρονική αλληλεπιδραστικότητα, αμφότερες οι υπογραφές με

ημερομηνία 22-3-2021 σε όλες τις υπεύθυνες δηλώσεις. Άρα, τα έγγραφα αυτά δεν φέρουν ούτε προηγμένη ούτε απλή ούτε εν γένει ηλεκτρονική υπογραφή ούτε συνιστά εν γένει «υπογραφή» το σχετικό σύμβολο, που αναφέρει μόνο το όνομα του φερόμενου ως υπογράφοντος και την ημερομηνία φερόμενης θέσης της υπογραφής, χωρίς καμία δυνατότητα ηλεκτρονικής ταυτοποίησης τούτων (που σε μία ηλεκτρονική υπογραφή, προσφέρει ακριβώς η αλληλεπιδραστικότητα της με τον αναγνώστη του εγγράφου) ούτε φέρει φυσική υπογραφή, βεβαιωμένη ως προς τη γνησιότητα και τον χρόνο θέσης της ή μη. Τούτο διότι (Απόφαση ΑΕΠΠ 296/2021), πρωτότυπα ηλεκτρονικώς υποβαλλόμενα έγγραφα, ήτοι υποβαλλόμενα δια ηλεκτρονικού αρχείου, είναι τα ηλεκτρονικά έγγραφα που φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή και δεν νοείται ως ηλεκτρονικώς υποβαλλόμενο πρωτότυπο, το ηλεκτρονικό αρχείο που προκύπτει φωτοσαρωμένο (σκαναρισμένο) έγγραφο, αφού τούτο συνιστά ακριβώς ηλεκτρονική φωτοσάρωση και άρα, αντίγραφο, ενώ άλλωστε και οι ίδιες οι φωτοτυπίες δεν συνιστούν παρά αναπαραγωγές φωτοσαρωμένων εγγράφων εκ του ηλεκτρονικού αρχείου που προκύπτει από τη φωτοσάρωση του αντιγραφόμενου εγγράφου. Επομένως, η απλή φωτοσάρωση εγγράφου δεν σημαίνει ότι αυτό είναι πρωτότυπο, ασχέτως αν η φωτοσάρωση προήλθε ή μη από πρωτότυπο, πράγμα που ουδόλως ο παρεμβαίνων αποδεικνύει, αλλά πρωτοτύπως υποβαλλόμενο, όταν πρόκειται για ηλεκτρονική υποβολή, είναι μόνο αυτό καθαυτό το ηλεκτρονικό έγγραφο, που φέρει άλλωστε, όπου απαιτείται υπογραφή, ηλεκτρονική υπογραφή, ενώ τα συγκεκριμένα υποβληθέντα εν προκειμένω φέρουν φωτοσαρωμένη φυσική υπογραφή. Άλλωστε, ούτε υπεύθυνη δήλωση του υπέβαλε ο παρεμβαίνων περί της γνησιότητας και ακρίβειας των ως άνω εγγράφων ή των εν γένει ιδιωτικών εγγράφων της προσφοράς του. Ως ηλεκτρονικό δε έγγραφο νοείται το ηλεκτρονικά συντασσόμενο και το πρώτον ηλεκτρονικά εκδιδόμενο και παραγόμενο έγγραφο (πρωτότυπο) ή το ηλεκτρονικά αποτυπούμενο έγγραφο (αντίγραφο), βλ. και ΕφΠειρ 46/2014 («Ως ηλεκτρονικό έγγραφο θεωρείται το σύνολο των εγγραφών δεδομένων στον μαγνητικό δίσκο ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή, οι οποίες, κατόπιν επεξεργασίας, αποτυπώνονται κατά τρόπο

αναγνώσιμο από τον άνθρωπο είτε στην οθόνη του μηχανήματος είτε στον προσαρτημένο εκτυπωτή του.»), είναι δε σαφής και πάγια η έννοια του «εγγράφου», η οποία συνίσταται σε έγγραφο όργανο αποτύπωσης της δήλωσης ενός προσώπου, ήτοι του εκδότη, ο οποίος αναλαμβάνει την ευθύνη, δέσμευση και υιοθέτηση όσων αναφέρει το έγγραφο, δια της υπογραφής του, αφού ως εκδότης λογίζεται αυτός που αναλαμβάνει υποχρεώσεις από το έγγραφο (ΑΠ 1305/2009, ΕφΑθ 1503/2010). Δεν νοείται δε φυσική υπογραφή σε ηλεκτρονικό έγγραφο ούτε νοείται ως ηλεκτρονική υπογραφή και προσήκουσα υπογραφή σε ηλεκτρονικό έγγραφο, η φωτοσάρωση φυσικής υπογραφής (βλ. ενδεικτικά Απόφαση ΑΕΠΠ 927/2019, πρβλ. και Απόφασεις ΑΕΠΠ 142/2017, 152/2017, 169/2018). Επομένως, τα ίδια τα πρωτότυπα έγγραφα με φερόμενο εκδότη τον προσφεύγοντα, επικυρωμένα αντίγραφα των οποίων υπέβαλε με την προσφορά του, ήταν εν γένει ανυπόγραφα και άρα, η επικύρωση αφορούσε ανυπόγραφα εξ αρχής έγγραφα, με συνέπεια, δεδομένου ότι το επικυρωμένο αντίγραφο απλώς αντλεί το αποδεικτικό του περιεχόμενο εκ του επικυρούμενου πρωτοτύπου. Περαιτέρω (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 927/2019), η έλλειψη προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής αναιρεί και τη δυνατότητα ταυτοποίησης περί του αν το έγγραφο μετεβλήθη μετά τη θέση της υπογραφής επί αυτού, στοιχείο απαραίτητο για τη γνησιότητα και βεβαιότητα της υπογραφής, ως ταυτοποιούσας τον εκδότη του υποβληθέντος εγγράφου. Σε κάθε περίπτωση, είναι όλως αδιάφορο αν τυχόν εν προκειμένω υφίσταται τελικά τέτοια ταυτοπροσωπία, καθώς η προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή συνιστά αναγκαίο προαπαιτούμενο του παραδεκτού των δικαιολογητικών της προσφοράς και άρα πρέπει να συντρέχει ήδη με την κατάθεση του δικογράφου, αποκλεισμένης της δυνατότητας αναπλήρωσης της μεταγενεστέρως και δη μετά την υποβολή της προσφοράς. Εξάλλου, έγγραφα που εκδίδονται ηλεκτρονικά, με χρήση προηγμένης ηλεκτρονικής (ψηφιακής) υπογραφής που πληροί τις απαιτήσεις της Οδηγίας 99/93/ΕΚ, θεωρούνται νομίμως υπογεγραμμένα, έχουν δε την ίδια νομική και αποδεικτική ισχύ με τα έγγραφα που φέρουν ιδιόχειρη υπογραφή και έχουν ισχύ πρωτοτύπου με την έκδοσή τους και μόνο, χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε επικύρωση τους, ενώ σε αντίθετη περίπτωση δεν

επέχουν ούτε θέση ιδιόχειρης υπογραφής. Άρα, κανένα από τα ως άνω απαραίτητα δικαιολογητικά δεν φέρει ούτε προσδιορίζει την ταυτότητα και την ιδιότητα του υπογράφοντος, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει ότι αυτό υπογράφεται από τον ίδιο, αλλά περαιτέρω να μην μπορεί να προκύψει ούτε η εξαρχής προέλευσή της υπογραφής από οιοδήποτε συγκεκριμένο πρόσωπο και η καταρχήν γνησιότητά της. Αφετέρου, η έλλειψη υπογραφής επάγεται τη μη ανάληψη της ευθύνης του περιεχομένου του εγγράφου από οιοδήποτε πρόσωπο και επομένως, δεν υφίσταται καν εκδότης του συγκεκριμένου εγγράφου, αφού ως εκδότης νοείται αυτός που αναλαμβάνει υποχρεώσεις από το έγγραφο (ΑΠ 1305/2009, ΕφΑθ 1503/2010), ενώ επιπλέον δεν προκύπτει ούτε βέβαιος χρόνος έκδοσης ούτε βεβαιότητα περί μη τροποποίησης του εγγράφου μετά τη θέση της υπογραφής, που εν προκειμένω δεν υπάρχει και δεν δύναται να νοηθεί ως τέτοια η αναπαράσταση φωτοσαρωμένης φυσικής υπογραφής ή φωτοσαρωμένου συμβόλου ψηφιακής υπογραφής, πολλώ δε μάλλον αφού ουδεμία καν βεβαίωση γνησίου υπογραφής επί ιδιόχειρης υφίσταται επί κανενός εκ των ως άνω δικαιολογητικών. Επομένως, οι ως άνω υπεύθυνες δηλώσεις μη φέρουσες όχι μόνο προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, με την οποία δεν εξομοιώνεται η φωτοσάρωση αυτής ή η εικόνα που προσομοιάζει με τέτοια, αλλά ούτε αληθή φυσική υπογραφή, με την οποία δεν ταυτίζεται η φωτοσάρωση αυτής ή η εικόνα ψηφιοποιημένου τέτοιου συμβόλου. Πολλώ δε μάλλον τα υποβληθέντα έγγραφα δεν συνιστούν επικυρωμένα αντίγραφα εκ πρωτοτύπου ούτε έχει υποβληθεί δήλωση γνησιότητας αντιγράφων. Ούτε προκύπτει ότι ο προσωρινός ανάδοχος υπέβαλε και σε φυσική μορφή τα πρωτότυπα δικαιολογητικά και τούτο ενώ για τα ως άνω ηλεκτρονικώς φερόμενα ως υπογεγραμμένα έγγραφα η πρωτότυπη μορφή δεν είναι έγχαρτη, αλλά ηλεκτρονική, ενώ ως προς τις ιδιόχειρες υπογραφές ούτως ή άλλως τα υποβληθέντα δεν φέρουν καν βεβαίωση γνησιότητας και άρα και αν ακόμη υπάρχει πρωτότυπο με τέτοια ιδιόχειρη υπογραφή αυτή θα παρέμενε αβεβαίωτη (ενώ τυχόν πρωτότυπο με βεβαίωση γνησίου θα συνιστούσε όχι το πρωτότυπο του ηλεκτρονικώς υποβληθέντος αντιγράφου, στο οποίο δεν υπάρχει τέτοια βεβαίωση, αλλά διαφορετικό έγγραφο). Εξάλλου, ασχέτως ότι οι

υπεύθυνες δηλώσεις κατά τον όρο 23.2 δεν χρήζουν βεβαίωσης γνησίου υπογραφής, πλην όμως ακριβώς διότι πρέπει να υπογράφονται ψηφιακά, βλ. αμέσως κατωτέρω, εν προκειμένω δεν φέρουν καν υπογραφή γενικά ούτε απλή ιδόχειρη σύμφωνα με τα ανωτέρω ούτε προκύπτει υποβολή πρωτοτύπων φυσικώς υπογεγραμμένων, δήλωση γνησιότητας αντιγράφων ή ηλεκτρονική υποβολή επικυρωμένου αντιγράφου πρωτοτύπου, ως προς αυτές. Τούτο ενώ ούτως ή άλλως, ως μόνος αποδεκτός τρόπος υπογραφής των δηλώσεων και εγγράφων που συντάσσει ο οικονομικός φορέας είχε οριστεί η προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, σύμφωνα με την υποσημ. 93 της διακήρυξης («Οι υπεύθυνες δηλώσεις του παρόντος τεύχους φέρουν εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή που υποστηρίζεται από εγκεκριμένο πιστοποιητικό (Πρβλ. άρθρο 8 παρ. 3 της με αρ. 117384/26-10-2017 Κ.Υ.Α.)») που αναφέρεται σε όλες τις εν γένει ζητούμενες υπεύθυνες δηλώσεις της όλης διακήρυξης, ως και κατ' άρ. 8 παρ. 3 ΚΥΑ 117384/26-10-2017 που ομοίως αναφέρεται σε κάθε δια του ΕΣΗΔΗΣ υποβαλλόμενο έγγραφο των οικονομικών φορέων («3. Οι Οικονομικοί Φορείς υποβάλλουν μέσω του υποσυστήματος τα κατά περίπτωση έγγραφα που έχουν συνταχθεί/παραχθεί από τους ίδιους υπογεγραμμένα με εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή που υποστηρίζεται από εγκεκριμένο πιστοποιητικό, το οποίο χορηγήθηκε από έναν εγκεκριμένο πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης, ο οποίος περιλαμβάνεται στον κατάλογο εμπιστευσης που προβλέπεται στην απόφαση 2009/767/ΕΚ (όπως τροποποιήθηκε και ισχύει) και σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Κανονισμό (ΕΕ) 910/2014 και τις διατάξεις της παρούσας.»), ρύθμιση που καταλαμβάνει και τα κατ' άρ. 14 της ως άνω ΚΥΑ υποβαλλόμενα δικαιολογητικά κατακύρωσης. Επομένως, όλες οι ανωτέρω υπεύθυνες δηλώσεις υποβλήθηκαν απαραδέκτως ως ανυπόγραφες και άρα, άνευ οιασδήποτε έννομης ισχύος και περιεχομένου και κατ' αποτέλεσμα δι' αυτών ο καθ' ου δεν απέδειξε ούτε τη μη συνδρομή των οικείων λόγων αποκλεισμού ούτε την πλήρωση του οικείου ως άνω κριτηρίου επιλογής και είναι ως εκ τούτου άνευ ετέρου αποκλειστέος κατά τους λόγους

αποκλεισμού του όρου 4.2.δ.ii και iii της διακήρυξης, παρέλκει δε προς τούτο η εξέταση των λοιπών κατά του καθ' ου ισχυρισμών της πρώτης προσφυγής.

4. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή, προκύπτει ότι κατά τον όρο 23.3.β και σχετικά με τη μη συνδρομή του λόγου αποκλεισμού 22.A.2, ο προσωρινός ανάδοχος όφειλε να υποβάλει και «υπεύθυνη δήλωση του προσφέροντος ότι δεν έχει εκδοθεί δικαστική ή διοικητική απόφαση με τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ για την αθέτηση των υποχρεώσεων του όσον αφορά στην καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης», την οποία ο καθ' ου δεν υπέβαλε, ενώ ουδόλως καλύπτεται η ως άνω έλλειψη από την κατά τον όρο 23.3.3.ε υποβληθείσα όντως δήλωση περί έλλειψης των όλως διαφορετικών λόγων αποκλεισμού του όρου 22.A.4, σε αντίθεση με τους συγγέοντες διαφορετικούς όρους της διακήρυξης, ισχυρισμούς της αναθέτουσας. Περαιτέρω, ο όρος 23.3.ε.ε ορίζει ότι σχετικά με το άρ. 22.A4.θ απαιτεί και πιστοποιητικό από το αρμόδιο επιμελητήριο ή φορέα, μεταξύ των οποίων η ΕΕΤΕΜ, εκ των οποίων αποδεικνύεται ότι δεν έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα πρόσωπο που στελεχώνει την εργοληπτική επιχείρηση. Η ΕΕΤΕΜ συνιστά ένωση προσώπων του ιδιωτικού δικαίου σωματειακής μορφής και άρα, τα έγγραφα που εκδίδει συνιστούν έγγραφα ιδιώτη εκδότη και άρα, ιδιωτικά. Επομένως, πρέπει κατά τη διακήρυξη και δη κατά τον όρο 23.2 αυτής («Όλα τα αποδεικτικά έγγραφα του άρθρου 23.3 έως 23.10 της παρούσας, υποβάλλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4250/2014 (Α' 94). Ειδικά τα αποδεικτικά τα οποία αποτελούν ιδιωτικά έγγραφα, μπορεί να γίνονται αποδεκτά και σε απλή φωτοτυπία, εφόσον συνυποβάλλεται υπεύθυνη δήλωση στην οποία βεβαιώνεται η ακρίβειά τους.») να υποβάλλονται ως επικυρωμένα αντίγραφα ή ηλεκτρονικά ως απλά αντίγραφα με σωρευτική φυσική υποβολή πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων ή μετά δήλωσης του οικονομικού φορέα περί ακρίβειας αυτών. Ο καθ' ου υπέβαλε απλό αντίγραφο της οικείας βεβαίωσης της ΕΕΤΕΜ χωρίς δήλωση ακριβείας αντιγράφων και χωρίς να προκύπτει πως υπέβαλε και σε φυσική μορφή πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο αυτής. Επομένως, απαραδέκτως υποβλήθηκε η ως άνω απαιτηθείσα ως δικαιολογητικό κατακύρωσης, βεβαίωση

και άρα και προς τούτο είναι άνευ ετέρου αποκλειστέος ο καθ' ου, κατά τους λόγους απόρριψης 4.2.δ.ii-iii της διακήρυξης, αφού και απαραδέκτως υποβλήθηκε και ως απαραδέκτως υποβληθείσα δεν αποδεικνύει την έλλειψη του σχετικού λόγου αποκλεισμού. Επομένως, κατ' αποδοχή των οικείων ισχυρισμών του δεύτερου προσφεύγοντος και λόγω και των σχετικών δύο ανωτέρων πρόσθετων βάσεων αποκλεισμού του καθ' ου, πέραν της ανωτέρω στην προηγούμενη σκέψη, κριθείσας βάσης αποκλεισμού του, επί της πρώτης προσφυγής, αυτός είναι αποκλειστέος, παρέλκει δε προς τούτο η εξέταση των λοιπών κατά του καθ' ου ισχυρισμών της δεύτερης προσφυγής. Τονίζεται δε όσον αφορά αμφότερες τις προσφυγές, ότι τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του καθ' ου υποβλήθηκαν και αξιολογήθηκαν, ως και η προσβαλλομένη εκδόθηκε, προ της 1-6-2021 και της έναρξης ισχύος του νέου άρ. 103 Ν. 4412/2016, κατόπιν του άρ. 43 Ν. 4782/2021, πολλώ δε μάλλον ενώ η διακήρυξη δημοσιεύθηκε προ έναρξης ισχύος της νέας αυτής διάταξης, η οποία ουδόλως καταλαμβάνει για όλους τους ανωτέρω λόγους τη νυν διαδικασία. Τούτο ενώ ούτως ή άλλως, υπερισχύει η ειδική πρόβλεψη περί αξιολόγησης και λόγων απόρριψης δικαιολογητικών κατακύρωσης του όρου 4.2 της διακήρυξης και ενώ η διάταξη του άρ. 102 Ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με το άρ. 42 Ν. 4782/2021, αφορά την αξιολόγηση προσφορών, η δε διάταξη του άρ. 103 Ν. 4412/2016, ανεξαρτήτως ειδικότερου περιεχομένου της και άρα, όπως ίσχυε ως 1-6-2021 και ως ισχύει και πλέον μετά την 1-6-2021 αντιστοίχως, είναι ειδικότερη και αφορά συγκεκριμένα και ειδικώς τα δικαιολογητικά κατακύρωσης.

5. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνουν δεκτές αμφότερες οι Προδικαστικές Προσφυγές. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη καθ' ο μέρος απεδέχθη τα δικαιολογητικά κατακύρωσης και όρισε ανάδοχο τον ως άνω καθ' ου

6. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφούν τα καταβληθέντα παράβολα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται αμφότερες τις Προδικαστικές Προσφυγές.

Ακυρώνει την Απόφαση Οικονομικής Επιτροπής 128/2021 της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης και όρισε ανάδοχο τον οικονομικό φορέα

Ορίζει την επιστροφή των παραβόλων.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 2-7-2021 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΣ